číslo 2/2007
ročník IV

študentský časopis

Sršeň

Obchodná akadémia
Rožňava

OBSAH

Obsah	2
Úvodník	2
Naše naj	3
Písomná forma maturitnej skúšky	4
Hviezdoslavov Kubín	6
Mladý líder	7
Dlhoočakávaná exkurzia	8
Literárna exkurzia	9
Štúrovo pero 2006	10
English page	12
Integrácia sa dotýka nás všetkých	13
Uveríte ?	14
Pátranie po...	16
Lesk a bieda študentského života...	17

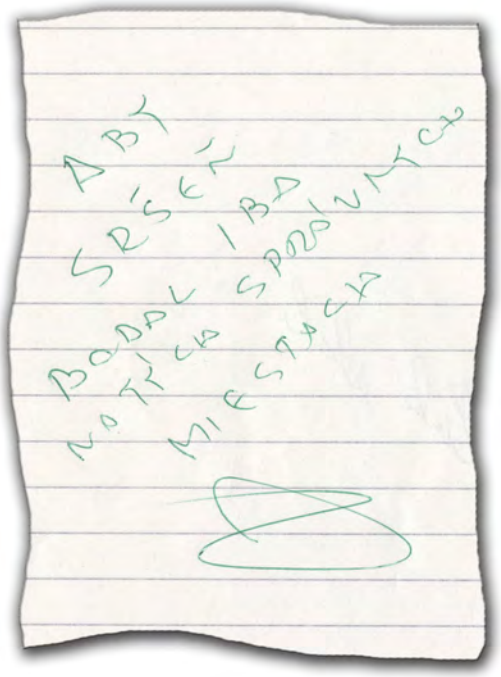

Odkaz pre časopis od Michala Jurčíka

Úvodník

Milí moji Sršňáci,

nakoniec sme sa predsa len dočkali. Zavítal k nám jún a s ním aj koniec školského roka. Tretiaci už majú po praxi a štvrtákom sa otvorila voľná cesta do sveta. Teplé slnečné lúče nás lákajú von, preč od učenia a posledného opravovania si známok. Utešiť nás môže iba skutočnosť, že čoskoro sú tu letné prázdniny, ktoré si môžeme naplno vychutnať.

Ako si môžete všimnúť, toto číslo sa výrazne líši od predošlých. Je to preto, že som mala tú česť zúčastniť sa súťaže Štúrovo pero 2006, o ktorej je pre vás pripravený článok. Získala som nové informácie, ako sa dá časopis vylepšiť. Dúfam, že sa vám páči a že mu zostanete i naďalej verní.

Na záver vám prajem skvelé známky na vysvedčkách and crazy summer holidays.

Majte sa super a uvidíme sa opäť v septembri ☺

Lea Szabóová

Naše NAJ...

Po úspešnom absolvovaní školského, okresného a krajského kola SOČ som sa dňa 3. mája 2007 zúčastnil celoštátnej prehliadky SOČ, ktorá sa konala v Nových Zámkoch, v okresnom meste v Nitrianskom kraji. Každá krajská delegácia mala svoj vlastný autobus (náš bol najkrajší). Keďže autobus išiel po trase Košice – Rožňava - Nové Zámky, vyzdvihol ma na autobusovej zastávke o deviatej hodine. Celá cesta do Zámkov trvala neuveriteľných 6 hodín aj napriek tomu, že niektoré úseky južného ťahu rýchlostnej cesty sú už v prevádzke. Po príchode do Zámkov nás ubytovali na internáte SOU strojníckeho na Nitrianskej ceste. Čakal nás šok... Na chodbách, v izbách bolo rozbité všetko, čo len mohlo byť rozbité. Večer nám v kultúrnom dome robili program organizátorské školy: Stredná zdravotnícka škola Nové Zámky, už vyššie spomínané SOU strojnícke a gymnázium. Ak by som mal zhrnúť program, tak celý sa niesol v duchu latinskoamerických tancov a histórie Zámkov a gymnázia od ich založenia až po súčasnosť.

Po hroznej noci nastal deň D. Raňajky sme mali okolo 6.30; potom nás rozviezli po vyššie uvedených školách, kde sme mali mať svoje obhajoby. Väčšina kategórií bola na gymnáziu, kde som mal obhajobu aj ja. V nižších kolách sa poradie losovalo, no v celoštátnom sa išlo chronologicky, takže som si nahlas povedal, že pôjdem posledný, ale predsedníčka odbornej hodnotiacej komisie (Ružena Kormošová, ktorá bola na krajskom kole v Košiciach) ma upokojila, že to tak celkom nebude. Bol som 12. zo 14. Niektoré obhajoby sa mi páčili, iné nie..., no nemožno hodnotiť obhajobu bez práce, je to len špička ľadovca. Prezentoval som prácu asi okolo 12.00 – nedostal som žiadne „zákerné otázky". Po ukončení obhajob sme mali ozaj chutný obed v školskej jedálni. Podvečer sa uskutočnili výlety, z ktorých sme si mohli vybrať, buď návšteva hvezdárne v Hurbanove, alebo prehliadka Komárna. Ja som si vybral Komárno. Je to celkom pekné mesto. Korzo sa tiahne od námestia až po Dunaj. Nachádza sa tu aj Nádvorie Európy, no bolo dosť gýčové. Veľa štýlov blízko seba nerobí dobrý dojem. Na druhý deň sa uskutočnilo slávnostné ukončenie celoštátnej prehliadky. Zúčastnilo sa ho mnoho vzácnych hostí, ako napríklad: poslanci NR SR, bývalý minister školstva László Szigheti, zástupcovia Nitrianskeho VÚC, riaditelia škôl z celého okresu a napokon ľudia zo SOČ-ky z Českej republiky. Nasledovali nekonečné príhovory napr.: primátora Gejzu Fischingera, ktorý „dúfal, že sa nám ubytovanie páčilo". Potom bolo na rade odovzdávanie ocenení. Oceňovalo sa 1.-5. miesto a kde-tu bola aj cena dekana. Bolo 17 kategórií, čakanie bolo neznesiteľné, pretože ja som bol 13. kategória: História, politológia, filozofia. Výsledky vyhlasovala Vlasta Púchovská zo Štátneho inštitútu odborného vzdelávania. Najprv vyhlásila meno, potom školu, ktorú šťastlivec navštevuje. Ceny odovzdávali jednotliví členovia odbornej hodnotiacej komisie. Už si nepamätám, aké práce skončili v mojej kategórii, no viem, že bola veľmi úspešná pre Košický kraj, pretože na druhom mieste skončila Lenka Tkáčová, z Gymnázia v Spišskej Novej Vsi s prácou – Upaľovanie čarodejníc na Slovensku. Ja som skončil na 1. mieste s prácou Hospodárska blokáda Podnesterska. Ceny mi odovzdávala členka OHK z gymnázia v Nitre. Ak by som mal zhodnotiť celoslovenskú prehliadku – nemám čo vytknúť okrem ubytovania, ktorým si mesto Nové Zámky neurobilo dobré meno, pretože ubytovanie na celoslovenskej prehliadke SOČ by malo byť na trocha vyššej úrovni.

Michal O.

To je nuda..., ešteže si môžem čítať náš super časopis Sršeň !

Písomná forma maturitnej skúšky

Tento rok sa toho zosypalo na štvrtákov až-až. Absolvovali externú časť MS z anglického jazyka a nemeckého jazyka, internú časť MS z anglického a nemeckého jazyka, písomnú časť MS zo slovenského jazyka, generálnu skúšku zo slovenského jazyka: externú i internú časť, praktickú časť MS z odborných predmetov. Bolo toho skrátka požehnane. A aký je ich názor na toto rôzne písomné preverovanie poznatkov, sme zisťovali po absolvovaní tohoto všetkého. Ich odkazy mladším spolužiakom sú takéto:

S Omegou bola najväčšia sranda...
Niektorí boli takí nadšení, že si to zopakujú.

- Písomné skúšky boli pre mňa asi ľahšie v porovnaní s praktickou MS. Na praktickej bolo dosť málo času a veľa úloh. A čoho bolo najviac? Samozrejme stresu. Ale všetko sa raz pominie a určite to čaká na každého. Tak želám mladším spolužiakom veľa šťastia.-

- Písomné MS boli náročné, ale dalo sa to zvládnuť. Boli to veľké stresy, ale slovenský bol ľahký, ak viete pravopis... Ústnych sa bojím oveľa viac. Praktické boli ťažšie, bolo toho veľa. ADK, informatika boli ľahké, ale s Omegou sme ešte nevedeli stopercentne pracovať. Ale myslím, že všetko sa dá zvládnuť, len treba chodiť do školy.-

- Praktická MS bola dosť ťažká, ADK a informatika boli celkom ľahké, len to účto, tak to bolo dosť náročné. Aj časovo to bolo náročné, niektoré úlohy sme ani nestihli. Nemám z toho veľmi dobrý pocit. Angličtina nebola až taká ťažká, niektoré veci boli ľahšie, iné ťažšie. Najmä posluch bol dosť náročný, niektoré veci sa nedali rozumieť. Ale celkovo to bolo v pohode, aspoň dúfam.-

- Písomné MS boli primerané až na anglický jazyk. 45 minút na sloh je krátky čas. Nestíhali sme písať aj koncept a ešte ho aj prepísať na čistopis. Generálna skúška zo slovenského jazyka bola v podstate ľahká.-

Komisia si všetko dôkladne vypočula, len či pochopila :-)

Písomná forma maturitnej skúšky

Niečo ako ruská ruleta, ale oveľa horšie...

- Čo sa týka písomnej formy zo slovenského jazyka, boli na výber celkom „v pohode" témy. Aj anglický jazyk bol v pohode, len posluch bol nezrozumiteľný. Tiež na sloh /IČ MS/ tam mohlo byť viac času. A prestávka medzi externou a internou časťou by sa mohla skrátiť. Pre mňa bola zbytočná. –

- Najťažšia bola asi generálna skúška zo slovenského jazyka, nezávidím tým, čo ju budú písať naostro.-

- Písomných skúšok som sa veľmi bála, ale keď to bolo za mnou, povedala som si, že to vôbec nebolelo. Z tém zo slovenského jazyka som si vybrala môjmu srdcu najbližšiu a aj časovo sa to dalo stíhať.

- Z angličtiny to bolo celkom ľahké. Okrem posluchu. Niektoré informácie nebolo jasne počuť. Zo slovenčiny bola generálna skúška trošku ťažšia. Viac som vedela zodpovedať otázky bez možností. Otázky s možnosťami ma viac mýlili, lebo sa mi v niektorých situáciách zdali byť správne aj dve odpovede.-

- Po praktických MS by už mohli dať voľno v škole, mali by sme viac času pripraviť sa na ústne. –

- Na slovenčine bolo fajn, času sme mali dosť, no mohli byť lepšie témy.-

- Myslím si, že nie je spravodlivé posudzovať rozsah slohovej práce podľa strán. Už len preto, lebo nie každý má rovnakú veľkosť písma.To, čo ja napíšem na jednu stranu v malom zošite, napíše spolužiak na jednu stranu vo veľkom zošite. –

- Praktické MS: účtovníctvo sa dalo zvládnuť, ADK taktiež, len informatika bola ťažká. Podľa mňa najťažšia, a to som si myslel, že to bude najľahšie. –

- Mne celkom vyhovovala dĺžka aj forma jednotlivých častí písomných maturít. Len pri slohovej práci z nemeckého jazyka by mohlo byť aspoň 60 minút. Keď píšeme školskú prácu zo slovenčiny, máme na to viac času a v rodnom jazyku je to ľahšie.

Keby sa tak dalo niečo stiahnuť z netu a vytlačiť...

Hviezdoslavov Kubín

Ocenenia za prózu.

V apríli sa na našej škole uskutočnila súťaž v prednese poézie a prózy pod názvom Hviezdoslavov Kubín. V ten deň vládlo v triedach veľké napätie. Každý, kto sa zúčastnil tejto súťaže, si nervózne opakoval svoj text na chodbách.

A nastala tá chvíľa, keď sme sa všetci stretli a mohli otvoriť ďalšie kolo tejto súťaže. Počas dvoch ťažkých hodín vládla medzi nami priateľská atmosféra. Každý sa so záujmom započúval do prednášaných prozaických textov i básní. Aj keď zvíťazili len traja v každej kategórii /próza a poézia/, víťazmi sme boli všetci. Vyhrali sme nad ostatnými, ktorí sa museli učiť. Odišli sme totiž zo školy o hodinu skôr.

Prvenstvo v kategórii poézie si odniesla Monika Munková z 3. B triedy a víťazkou v próze sa stala Michaela Bernáthová. Prvé tri miesta boli ocenené peknými knihami. Tešíme sa na ďalšie kolo Hviezdoslavovho Kubína, ktoré sa uskutoční na budúci rok.

Ľudmila
1. B

Ocenenia za poéziu.

Hlavne, že sa neučíme...

Mladý líder

Keďže som bola členkou študentskej spoločnosti Akademik, ktorá už zanikla, mala som možnosť zapojiť sa do súťaže Mladý líder. V nasledujúcom článku sa dozviete, čo som pre túto súťaž musela urobiť a ako prebiehala.

Podmienkou zaradenia sa do súťaže bolo napísanie referátu na tému: Ako som prispela k efektívnemu vedeniu študentskej spoločnosti. Keďže som v písaní dosť zručná, po dlhom písaní som referát vytvorila a spolu s mojím životopisom poslala do súťaže. Vôbec som nepredpokladala, že postúpim niekam ďalej. Na moje prekvapenie prišlo oznámenie o tom, že som postúpila do KRAJSKÉHO kola tejto súťaže. Konalo sa 10. mája 2007 v Košiciach.

Tam som okrem ďalších deviatich súťažiacich musela pomocou prezentácie predstaviť našu firmu a tiež som musela ozrejmiť, ako som prispela k efektívnemu fungovaniu firmy. Musím sa priznať, že som mala veľkú trému. Po prezentácii mi členovia poroty a súťažiaci kládli otázky ohľadom našej firmy, na ktoré som bez zaváhania odpovedala. Keďže som ďalej na celoslovenské kolo súťaže nepostúpila, získala som aspoň diplom za účasť. Prvé miesto získal chlapec z Tisovca, ktorého prezentácia ma naozaj zaujala, pretože v nej použil veľa odborných slov a rozprával tak zápalisto, až prekročil limit času, ktorý predstavoval 10 minút. Ja považujem za úspech už len to, že som postúpila do krajského kola, pretože okrem spoznania iných firiem som sa dozvedela, ako treba správne prezentovať a ako by mal vyzerať správny manažér.

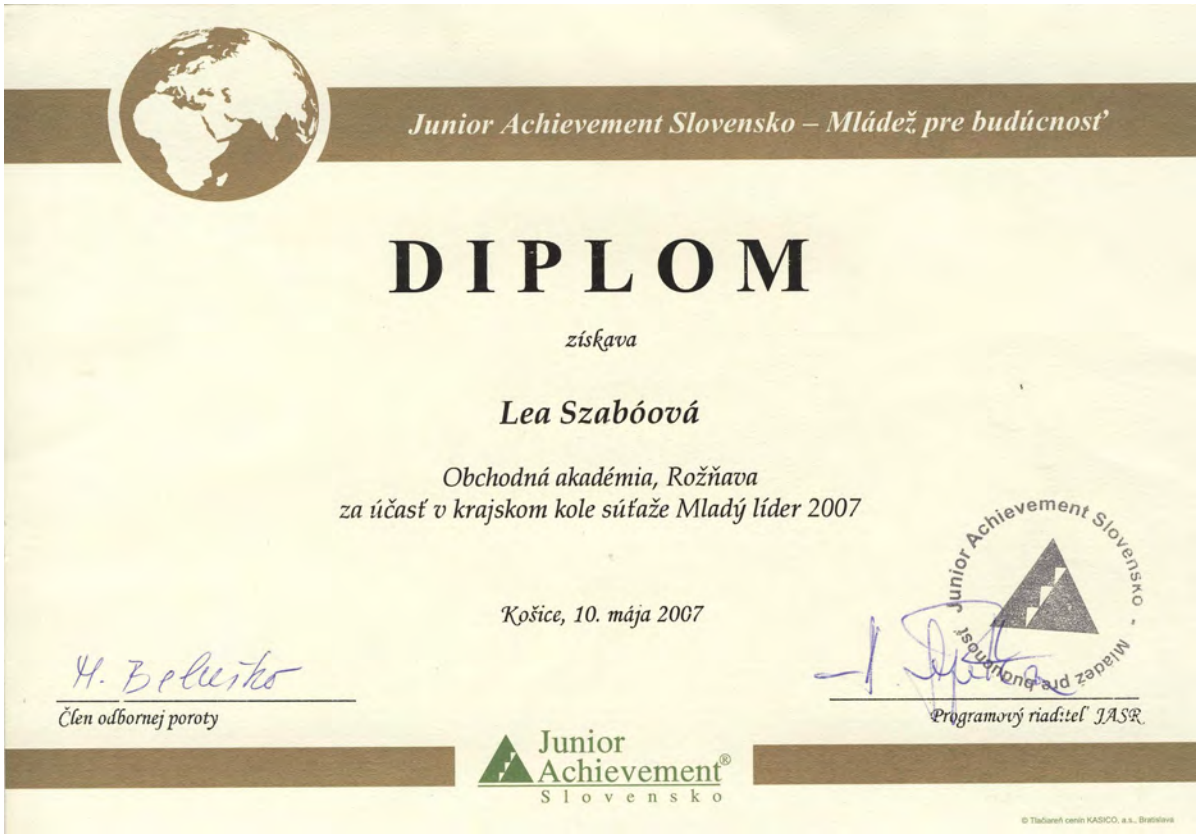
Junior Achievement Slovensko – Mládež pre budúcnosť

DIPLOM

získava

Lea Szabóová

Obchodná akadémia, Rožňava
za účasť v krajskom kole súťaže Mladý líder 2007

Košice, 10. mája 2007

H. Beleško
Člen odbornej poroty

Junior Achievement Slovensko - Mládež pre budúcnosť
Programový riaditeľ JASR

Junior Achievement Slovensko

Lea Szabóová

Dlhoočakávaná exkurzia

Dňa 26. apríla 2007 sme sa my, študenti druhého ročníka Obchodnej akadémie v Rožňave, spolu s našimi dvoma profesorkami nemeckého jazyka, vybrali na exkurziu do nášho hlavného mesta Bratislavy a do hlavného mesta Rakúska - Viedne. Z Rožňavy sme vyrazili o pol piatej ráno luxusným autobusom, ktorý bol zaplnený do posledného miesta. Aj napriek tomu, že bolo tak skoro ráno, všetci sme odchádzali s dobrou náladou. Po dlhej ceste sme konečne dorazili do Bratislavy.

Hneď sme si išli pozrieť Bratislavský hrad, pri ktorom nás privítala naša sprievodkyňa. Vedľa hradu sme videli budovu nášho parlamentu. Ďalej nám sprievodkyňa poukazovala rôzne pamiatky mesta, až sme prišli k Slovenskému národnému divadlu, pri ktorom nám dali rozchod po meste. Hurá, pomysleli sme si, konečne sme už mohli mať individuálny program. Okolo tretej hodiny poobede sme nasadli do autobusu a ten nás zaviezol do obchodného centra Avion, kde sme strávili tri hodiny nakupovaním a zábavou. Už nám bolo aj dlho a tešili sme sa na hotel a na večer. Nakoniec sme sa dočkali ubytovania v hoteli Plus, neďaleko Avionu. Večer sme chceli ešte vyraziť do ulíc, ale náš nekompromisný dozor nás žiaľ nikam nepustil. Však tam ani vlastne nebolo kam ísť, povedali sme si aj my a snažili sme sa vyplniť si nejako voľný čas klebetením po izbách. Kto sa vyspinkal a kto nie, to presne nevieme, ale ráno o siedmej sme už mali raňajky na stole a po nich, o ôsmej, sme vyrazili do cieľa našej cesty, do Viedne.

Sprievodkyňa nám cestou autobusom ukazovala a rozprávala o zaujímavých miestach. Po prekročení slovenských hraníc, akoby sme sa ocitli v inom svete. Všetko bolo čisté, dedinky pekne upravené, zelené. Po šesťdesiatich kilometroch cesty sme boli konečne vo Viedni. Toto mesto je naozaj obrovské, s veľkými, historickými budovami na každom kroku. Zaujala nás hlavne možnosť dopravy po meste bicyklami, vraj je to lepší a vo veľkom meste rýchlejší spôsob premiestňovania sa, ako autami. A hlavne neznečisťuje ovzdušie. Keby však u nás boli bicykle len tak rozmiestnené po meste, neviem, neviem, ako by do rána dopadli.

Prvú zastávku vo Viedni sme mali v Prírodovedeckom múzeu, okolo ktorého bol park s lavičkami a fontánami, v ktorom sme si mohli oddýchnuť po ceste sem. Bolo to známe Námestie Márie Terézie, kde nemohol chýbať jej nádherný monument. Po krátkom oddychu, plného dojmov a záberov zo super múzea, nám sprievodkyňa poukazovala ďalšie zaujímavé miesta, budovy a pamiatky mesta. Ako napríklad pamätník cisárovnej Sisi, budovu parlamentu, divadla, radnice a mnohé iné. Zrazu sme však prišli, už aj unavení z chodenia, na námestie, ktoré bolo obrovské, ale hlavne prekrásne svojou dominantou, Dómom sv. Štefana. Tu sme mali asi hodinku čas na jeho spoznanie, ale aj tak to stálo za to.

Nakoniec sme sa išli autobusom pozrieť na Hundertwasserhaus. Tento dom bol zaujímavý tým, že každý byt bol aspoň z vonku, namaľovaný inou farbou a označený čiarou. Každé okno bolo iné, z niektorých vyrastali stromy, ktoré boli aj na streche tohto domu. Pri tomto dome bola kaviarnička, ktorá bola tiež postavená na taký istý spôsob. Tu sme si ešte mohli kúpiť suveníry, a už nás naháňali, lebo nás čakala dlhá cesta domov. Sadli sme do autobusu a po motaní sa vo viedenskej piatkovej zápche, sme konečne vyrazili, plní zážitkov a dojmov, domov. Cestou sme ešte stáli na benzínovej pumpe, občerstvili sme sa a potom rovno do Rožňavy. Dorazili sme okolo jedenástej v noci. Síce všetci veľmi unavení, ale s krásnymi zážitkami, na ktoré asi nikto nikdy nezabudne a určite sa každý z nás ešte aspoň raz do Viedne vráti.

Viedenské párky

LITERÁRNA EXKURZIA

Konečne sme sa my druháci dočkali. Dlho očakávaná a hlavne dlho pripravovaná exkurzia (celodenná ulievačka), bola tu. Dňa 16.5.2007 sme sa všetci druháci vydali pátrať po minulosti, vlastne zistiť, ako a kedy vzniklo 1. slovenské literárne gymnázium v Revúcej.

Najhoršiu úlohu však mali štyria profesori, ktorí dávali na nás všetkých pozor alebo sa o to aspoň snažili.☺ Týmito šťastnými profákmi boli pani profesorky Emödiová a Švarcová a páni profesori Kováč a Hlaváč. Z Rožňavy sme vyrazili o ôsmej ráno. Našou prvou zastávkou bolo Chyžné – pre tých, ktorí nemajú potuchy, kde to je, malé vysvetlenie – je to malá dedinka medzi Jelšavou a Revúcou, kde sme videli hrob Sama Tomášika a drevenú kaplnku, ktorú vytvoril Majster Pavol z Levoče.

Trestná laviaca.

Ešte je len začiatok leta, ale ten Kukučín už stihol nachytať veľa bronzu.

Ďalej sme cestovali do Revúcej, kde sme mali hodinu a pol prestávku, poprechádzali sme sa po Revúcej, popozerali obchodíky a všetci spoločne sme sa vydali do 1. slovenského literárneho gymnázia, ktoré kedysi dávno (v roku 1862) vzniklo na Slovensku. Ak sme očakávali nejaký veľkú budovu, prekvapeniu sme sa nevyhli. Celá budova pozostávala zo 4 miestností, v ktorých sú teraz vystavené pamätné tabule, staré dokumenty a všetko s tým súvisiace.

Z Revúcej sme vyrážali okolo dvanástej hodiny. Bola pred nami už posledná zastávka – kostol v Štítniku. Profáci nás pripravovali na veľkú zimu, ktorá tam vládne, ale podľa mňa veľmi preháňali. Možno to bolo aj tým, že všetci sme sa už tešili domov a na zimu sme zabudli. Profesorom však tú prehnanú starostlivosť nemôžeme zazlievať, samozrejme, že nechceli, aby sme ochoreli, veď koho by potom učili....Prehliadka kostolíka trvala zhruba hodinu a keď sme odtiaľ konečne vyšli, boli sme radi, že zase vidíme denné svetlo. Cesta domov nám už ubehla veľmi rýchlo. Okolo druhej poobede sme už boli späť v Rožňave a všetci sme sa poberali vlastnou cestou....

Dominika

Štúrovo pero 2006

Tak ako mnoho iných školských časopisov aj náš časopis Sršeň sa zapojil do súťaže Štúrovo pero. Keďže som šéfredaktorkou Sršňa, zúčastnila som sa tejto súťaže. Štúrovo pero 2006 sa konalo 27. – 28. apríla 2007 vo Zvolene. Spolu bolo do tejto súťaže prihlásených 103 časopisov. Hodnotili sa štyri kategórie: novinárske príspevky stredoškolákov, novinárske príspevky vysokoškolákov, stredoškolské časopisy a časopisy vysokoškolákov. Ak budete čítať ďalej, dozviete sa, ako som tieto dva dni prežila.

Hostia ŠP 2006 - novinár Marián Leško, hovorca Ministerstva spravodlivosti SR Michal Jurči a redaktorka TV Markíza z redakcie Paľba Lenka Dale - tlačová beseda

27. apríl 2007

Hneď, ako som sa ubytovala a zoznámila so svojimi spolubývajúcimi, išla som na otvorenie Štúrovho pera, ktoré sa konalo v Krajskej knižnici Ľudovíta Štúra vo Zvolene. Čakali tam na nás hostia: redaktorka TV Markíza z redakcie Paľba Lenka Dale, novinár Marián Leško ,hovorca Ministerstva spravodlivosti SR Michal Jurči a členovia poroty: moderátor relácie Lampáreň Patrik Herman, Pavol Vitko a Ján Sand, ktorým sme mohli klásť otázky. Neskôr sme ako zástupcovia stredoškolských časopisov boli rozdelení do troch skupín. Každá skupina mala besedu o „písanej" žurnalistike s iným členom

Účastníci a hostia ŠP 2006

Štúrovo pero 2006

Tlačová beseda (28. 4. 2007) s hosťom PhDr. Zuzanou Krútkou - predsedníčkou Slovenského syndikátu novinárov

poroty. Musím sa priznať, že tieto besedy mi veľmi veľa dali. Dozvedela som sa, čo si porotcovia myslia o našom časopise a tiež, ako by mal vyzerať stredoškolský časopis na úrovni a akých chýb je potrebné sa vyvarovať.

Po besedách sme mali rozchod a mohli sme sa odobrať na ubytovňu. Tam na nás čakala výborná večera (mäso s ryžou a hruškovým kompótom/ Aj napriek tomu, že som vegetariánka a mäso nemám v obľube, toto jedlo mi fakt chutilo ☺. Vo večerných hodinách sme navštívili divadlo v miestnom kultúrnom dome. Predstavenie Don Juan od Jeana - Baptistu Poquelina Moliera ma naozaj zaujalo. Možno to bolo aj tým, že ho hrali herci Šumavského ochotníckeho spolku – Prachatice.

28. apríl 2007

Na druhý deň v dopoludňajších hodinách ešte pokračovali besedy. Neskôr medzi nás prišla predsedníčka Slovenského syndikátu novinárov PhDr. Zuzana Krútka , pretože z určitých príčin nemohol medzi nás zavítať generálny riaditeľ televízie Markíza Ing. Václav Mika, ktorý mal pôvodne prísť. Tá nám tiež odpovedala na otázky, ktoré nás pálili. Potom sme išli do parku, kde sa položila kytica kvetov ku pamätníku Ľudovíta Štúra. Po tomto akte nasledovalo samotné vyhlasovanie výsledkov. Každý bol v napätí a nevedel sa dočkať výsledkov. Ak mám pravdu povedať, veľmi som neverila, že náš časopis zvíťazí, ale v srdci som živila aspoň malilinkú nádej. Aj keď sme sa na žiadnom mieste neumiestnili, časopis Sršeň získal diplom za účasť. Ja som veľmi vďačná aj za tento diplom a som veľmi rada, že som sa mohla tejto súťaže zúčastniť, pretože som si z nej odniesla poznatky o novinárskej práci, ktoré som doteraz nemala.

Lea Szabóová

Porotcovia: doc. Ján Sand, Mgr. Pavol Vitko a Mgr. Patrik Herman pripravujú vo večerných hodinách vyhodnotenia, ocenenia a zápisnice o súťaži

Summer

Summer is hot and crazy season,
I am not some home's prison.
Sun shines, wind softly blows and swallows sing,
and I am drinking cold drink.

Big warmth is killer,
I will take a shower.
Sun is setting now,
where did disappear snow?

Dandelions grow in country,
tasty cherries are on tree.
I have on my face a smile,
because I am glad of summer holiday.

Lea Szabóová

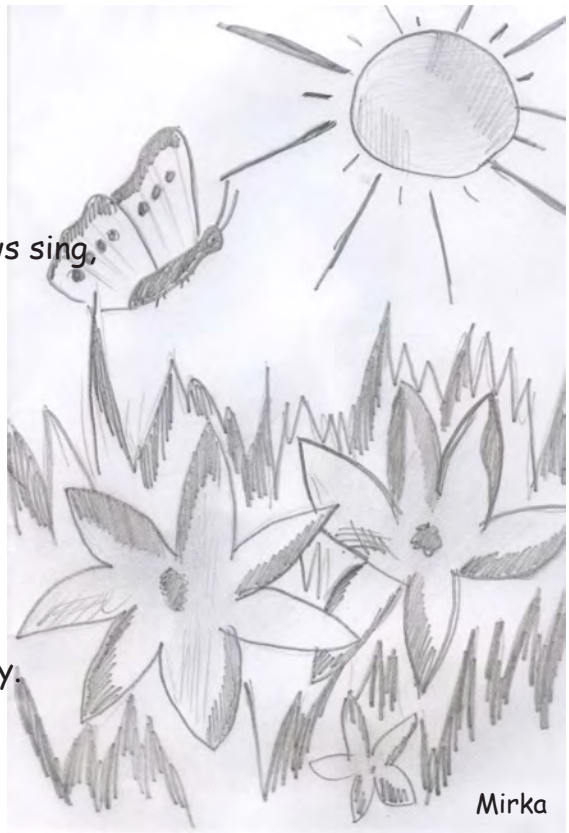

Mirka

English crossword

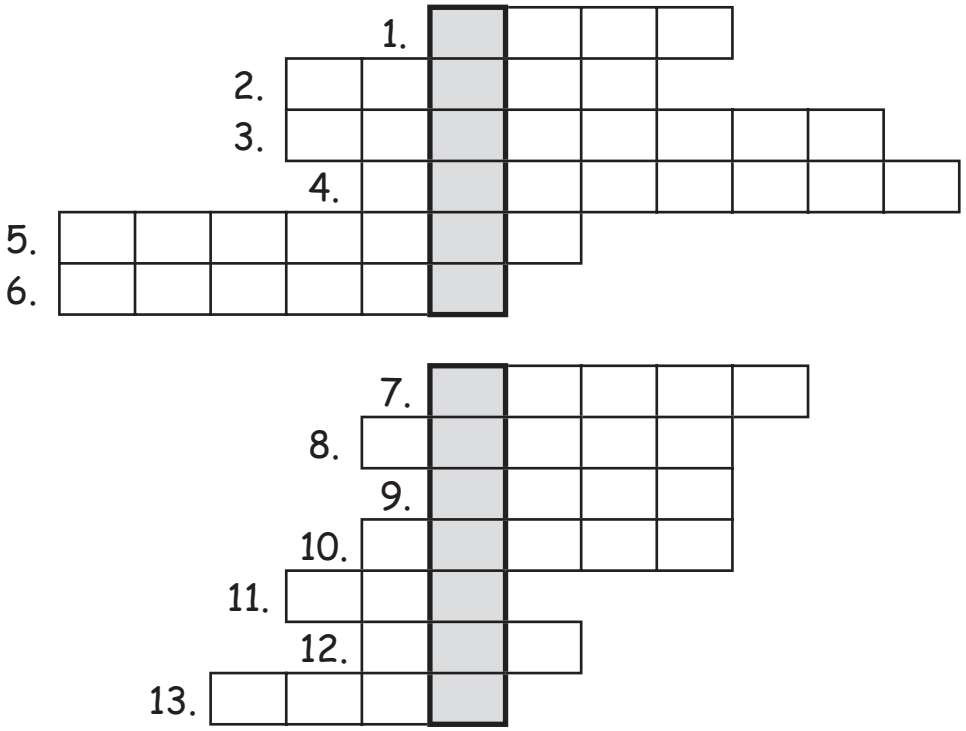

1. I ___ some song.
2. Animal which afraids cat.
3. Very poor person who lives on the street.
4. Thing which you use when it is raining.
5. When you have a poor eyesight, you need ____.
6. Animal which has eight legs.
7. You live in your _____.
8. In library there are many _____.
9. She fell in _____.
10. Parrot or pigeon are _____.
11. Tomato is of____ colour.
12. Porsche is _____.
13. Friends _____ football.

Integrácia sa dotýka nás všetkých

Spoločné foto.

2. mája 2007 sa žiaci pomaturitného štúdia zapojili do VII. ročníka Európskeho futbalového týždňa v unifikovanom futbale.

Európsky futbalový týždeň špeciálnych olympiád (Special Olympics European Football Week) je celoeurópske podujatie, ktoré organizuje Special Olympics v spolupráci s UEFA pre športovcov s mentálnym postihnutím. Slovensko sa opäť zapojilo do tohto veľkého športovo-spoločenského podujatia všetkých priateľov futbalu v celej Európe a v európskej časti Ázie.

Cieľom podujatia je prostredníctvom futbalu pretvárať vedomie spoločnosti k väčšiemu porozumeniu, tolerancii, akceptácii a otvorenosti k ľuďom s mentálnym postihnutím.

Naši žiaci sa aktívne pridali k športovému klubu pri DSS AMALIA v Rožňave,

We are the Champions !

ktorý organizuje túto futbalovú akciu od roku 2002.

Pri tejto príležitosti sa 4. mája 2007 o 19.00 hodine uskutočnilo vystúpenie skupín: CHIKI LIKI TU-A, Karpatské chrbáty a Vrbovskí víťazi.

K. M.

Futbal má rad každý.

Uveríte ?

Výroky chalanov z 2.B:

- kovový riad sa delí na komorný .....
- tváriš sa ako potkan v pasci .....
- zamŕtvim ťa odživa.....
- cítim anglickú príchuť - /po príchode do anglickej učebne/
- Pozor, lebo ťa zachovám.
- Pozor, lebo ťa trafím do zeme.

Podľa L. P. z 2. B je jedným z hlavných hrdinov Rysavej jalovice Adam Trtka.

V diele Keď báčik z Chochoľova umrie je jedným z hlavných hrdinov Andruš Domanica.

Paľo doniesol matke z Ameriky /dráma Matka/ dáku biblickú knihu.

Lucky her! preklad: Uteš ju!

M. V. zo 4. C pozná v angličtine čas PRESENT SIMPEL.

Uveríte ?

Čafte, toto uveríte bude o našej šikovnej profesorke Erike Demeterovej.

Ako už všetci vieme, profesorka má mimoriadny zmysel pre humor.

No a v tom spočíva aj tento môj príbeh. Jedného krásneho dňa, keď slnko svietilo a kvietočky rástli, prišlo na svet krásne bábätko. Toto bábo rástlo a postupne sa začalo vzdelávať...

Naša profesorka navštevovala tanečnú školu brušných tancov, pretože odmaličká ju bavil tanec.

Kto by to povedal, haluška ne ?! Neskôr musela opustiť tento svoj koníček, pretože jej zaberal dosť času a chcela sa venovať svojmu 2 koníčku a to je učiť na škole, aj keď ktovie, možno ešte doteraz tančí. To by bola šťáva, keby na nejakej hodine začala tancovať brušné tance a šejkovať, hmmm. Nezazreli ste niekedy jej ladné pohyby?

Ak áno, niečo sa priučte ,a ak nie, tak si ju všímajte a možno uveríte.

Martina Kováčová

Uveríte ?

Pamätáte sa na príbeh v rubrike Uveríte, ktorý sme uverejnili pred rokom v takomto čase pred letnými prázdninami. Teraz prichádza reakcia hlavnej hrdinky príbehu. Pre občerstvenie pamäti prinášame aj pôvodnú story z minulého roka. A možno táto reakcia vyburcuje aj ostatných, ktorých sa príbehy v rubrike Uveríte týkajú... /Čo vy na to, p. Hlaváč a Kováč?/

Dnešné UVERÍTE bude o skrytej vášni pani profesorky Stanky Lukáčovej (so všetkou úctou, je to naša triedna). Z tajných zdrojov sme sa dozvedeli o jej skrytej vášni. Začalo sa to dňom, keď naša pátračka, ktorú sme si tajne najali (p. prof. Tillischová) išla na prechádzku do lesa. Ako tak prechádzala divočinou Betliara, za kríkom neďaleko rybníka niečo zašuchotalo. Všetci sa zľakli, ale náš pátrač skúmal ďalej. Išiel sa pozrieť za krík, či tam nie je nejaké zviera, a čo tam nevidí? Pani profesorka leží na deke a poľuje na labute. Všetci sa čudujeme, ako je možné, že nedostala vtáčiu chrípku. Ale čo už, veď učitelia majú šťastie!

Ďalej sme zistili, že rada loví ryby, najradšej však tresky a šťuky. Sem – tam natrafí aj na krokodíla Schnapiho, takých je v Betliari neúrekom. Svoje vedomosti z účtovníctva však nezískala v škole. Však na SOU /odbor kuchár – čašník/ sa účto neučí.

Iste sa mnohí pýtate, odkiaľ to účtovníctvo tak výborne ovláda. Je to asi tým, že po večeroch tajne podniká so svojimi úlovkami, z ktorých tajne vyrába darčekové predmety (kľúčenky, prívesky...)Ďalej uspela v predávaní labutí, ktoré tajne lovila. Určite pri tejto práci získala vedomosti z účtovníctva. Sem siahajú základy jej vedomostí z učtovníctva, tu sa naučila komu má dať a komu dala.

Takže rada pre všetkých:

Ak sa chcete naučiť účtovať, je zbytočné chodiť na hodiny účta, stačí pokračovať v šľapajach triednej profesorky 2.C.

Story pokračuje...

V jeden pekný jarný deň sa vybrali žiačky 3. C po stopách svojej triednej učiteľky na lov labutí do Betliara. (Podľa zaručených správ ich vraj ešte stále loví.) Nezabránila im v tom ani všade v blízkosti sa šíriaca vtáčia chrípka. Hlavnými iniciátorkami tejto „akcie" boli M. K. a L. Sz., ktoré mrzeli závideniahodné úspechy triednej na hodinách účtovníctva.

Najprv si urobili prepríprаvu na športovom dni 3. C, kde vyskúšali streľbu kušou, vzduchovkou, ba i prakom (pre prípad, že by sa objavilo aj niečo väčšie...). Takto dobre vyzbrojené sa blížili k vytúženému cieľu. Dopredu si už delili úlovky: čo – kde – komu a aký úlovok majú dať a poprípade už aj dali. Rybník v Betliari nebolo až také ťažké nájsť, len sklamanie bolo veľké, pretože „rybníkom" je vlastne jazierko pri rodičovskom dome p. prof. A. S. Na počudovanie zistili, že labuť, ktorá mala byť hlavným tromfom triednej, bola sadrovou sochou, ktorá vyčnievala nad už spomínaným umelým jazierkom.

Sklamané novinárky sa pobrali autobusom do Rožňavy. Cestou uvideli triednu na zastávke vo vedľajšej mestskej časti. Záhada sa vyriešila... Triedna síce cestuje autobusom smerom na Betliar, ale vystupuje o 1 – 2 zastávky skôr. A dôvod? Nevedia ho dodnes. Táto oblasť ešte žiačkami 3. C nebola preskúmaná...

S. L.

Pátranie po ...

Keď bola moja mama mladšia a vitálnejšia, rozhodla sa ísť s mojou sestrou Ladislavou na huby. Vtedy mala ešte len 12 rokov. Odmalička to bolo veľmi živé a občas neposlušné dieťa. Takže sa dalo predpokladať, že aj na menšom výlete s mamou spraví nejaké šibalstvo.

Slnko príjemne hrialo, všade v lese bolo cítiť vôňu húb. Išli vyšliapaným chodníčkom smerom hlbšie do lesa. Tam nazbierali zopár hríbov.

- Pôjdeme tamtým smerom, tam ich nájdeme viac – ukázala Ladi cestu, ktorou sa chcela vybrať. Keď dorazili na miesto, mama sa za seba obzrela, no Ladi nikde niet. Najprv ju pochytil veľký strach.

- Čo keď ju napadlo nejaké nebezpečné zviera alebo spadla do nejakej jamy?! – premýšľala.

- Laďkáááá, kde si? – ozývalo sa lesom.

Po hodine volania a hľadania ju pochytila zlosť.

- Iste sa niekam zatúlala a išla spoznávať les na vlastnú päsť. Cestou našla asi meter dlhú palicu, ktorú vzala do rúk.

- Keď nájdem to dieťa nepodarené, tak ho tak zmastím, že sa už neopováži ani milimeter odo mňa vzdialiť – hrozila jej v duchu.

Po ďalšej hodine už bola taká unavená, že na bitku ani nepomyslela. Po toľkom chodení sa dostala k miestu, kde bolo veľa skál. A čo to tam nevidí ! Milá Laďa si tam lozí po tých skalách, akoby pre ňu v tej chvíli nič iné neexistovalo.

- Ladislava, okamžite zlez dole z tých skál ! – kričala na ňu mama.

Sestra zaregistrovala jej hlas a zišla k nej. Mama jej dala na zadok a pokričala na ňu, aby ju už nabudúce poslúchala. Moja mama sa domov vrátila s menším počtom nazbieraných húb a pokazeným dňom, a Laďa s uplakanou tvárou. No aspoň už vie, aký je moja sestra pekný kvietok.

Lea Szabóová

Lesk a bieda nášho študenského života...

Ja a môj deň v škole!

Najprv by som sa vám chcela predstaviť. Takže, som v podstate šťastný človek, ktorý študuje už druhý rok na najvychýrenejšej škole široko-ďaleko. Z pochýb vás vyvedie hneď prvý pohľad na krásnu budovu s upraveným okolím vyzdobeným občas farebnými papierikmi od keksíkov, prázdnymi fľašami od nápojov a bagetami spred minulého týždňa.

Hneď po vstupe do školy sa cítim ako nejaká hviezda reality šou. Už v suteréne ma totiž nedočkavo víta kamera strážiaca moderné a nedobytné šatne. Ak by sa niekto pokúsil vniknúť do priestoru šatne, ktorú bezpečne stráži roztrhané hrdzavé pletivo. Po výmene najnovších informácií so spolužiakmi si vezmem svoju pracne nachystanú tašku a neisto si ju dávam na rameno. Cestou zo šatní úporne rozmýšľam, čo som si do nej zabudla dať. Dúfam, že som nezabudla na moje líčidlá. Radšej hneď otvorím tašku a pri pohľade do nej mi spadne kameň zo srdca. Okamžite si spomeniem, ako som nemohla napchať líčidlá medzi knihy a zošity. V mojej hlave sa rozpútal nervový boj. Buď vyhodím líčidlá alebo zopár zošitov a zmestí sa mi tam aj hrebeň a zrkadlo. Idem na to logicky. V mojich úvahách pokračujem ďalej. Nalíčim sa v škole a domov pôjdem upravená alebo vezmem len učebnice a budem vyzerať strašne. Je rozhodnuté! Knihy nasledujú zošity. Musia z tašky von! Po ukľudňujúcom pocite s mojou "výbavou" na chrbte ďalej kráčam školskou chodbou. Prvé, čo si s radosťou preštudujem, je zoznam chýbajúcich učiteľov. Oči mi lietajú zľava doprava, zhora nadol, kvapka potu mi steká po čele...Super! Všetkým triedam chýba nejaký profesor, len naša trieda je výnimka. Sklamaná ďalej kráčam dlhou chodbou až k triede, kde začne moje trápenie. Popritom sledujem študentov, ako sa dôkladne pripravujú na vyučovanie, zrejme telesnej výchovy, pretože trénujú futbal s odpadkami. Basketbal ich už asi omrzel, lebo nik nehádže odpadky do koša, ale radšej ich kopne pod lavičku alebo spolužiakovi do hlavy. V polovici chodby sa opäť cítim ako v Holywoode – všetko tu žiari od svetiel mobilných telefónov a hrá najrozmanitejšími zvukmi. Zrazu počujem pazvuky ako zo zoologickej záhrady. Konečne, to sú moji spolužiaci. Sadnem si medzi seberovných a hneď nadhodíme, čo dnes podnikneme po skončení vyučovania. Zrazu sa chodbou ozve deprimujúci zvuk. Školský zvonček neľútostne oznamuje začiatok nášho konca. Desivú atmosféru dokresľujú čoraz silnejšie sa ozývajúce tajomné kroky a vo svetle na konci chodby silueta postavy s knihami a kľúčom v ruke. Pomaly otvára dvere triedy a my si sadáme do lavíc. So spolusediacou si nemusíme nič povedať. Stačí len krátky pohľad a obe vieme, že ani jedna z nás nemá domácu úlohu. Ale kedy som to mala stihnúť, keď som včera musela rozobrať s kamarátkou všetky klebety. Večer pred spaním? To zas býva zaujímavý televízny program a ak nie, tak strávim večer chatovaním na internete so známymi. Ešte viac sa v lavici prikrčím snažiac sa schovať za mohutný chrbát spolužiaka v prednej lavici. Ak budem mať šťastie, nikto na nič nepríde. Ak nie....to radšej ani nedomyslím. Nemôžem ale povedať, že na hodine nič nerobím. Poctivo z okna sledujem okolie a počítam minúty zostávajúce do konca hodiny. Dočkala som sa. Chodbou sa opäť ozve prenikavý zvuk školského zvončeka. Tentokrát mi pripadá nádherný. Tak toto za deň pretrpím ešte niekoľkokrát a hurá von zo školy.

Vychádzam z budovy a vydávam sa na cestu, ktorá vedie von z areálu školy. Škola sa stále zmenšuje a zmenšuje. Vrchol spokojnosti nastáva až vtedy, keď ju už vôbec nevidno. Vtedy by som sa na ňu najradšej dívala celý deň...

Nika
2.C

Chcete publikovať v Sršni?
Vaše príspevky, ako aj námety a pripomienky čakáme
v našej redakcii alebo na e-mailovej adrese:
srsen.srsen@post.sk

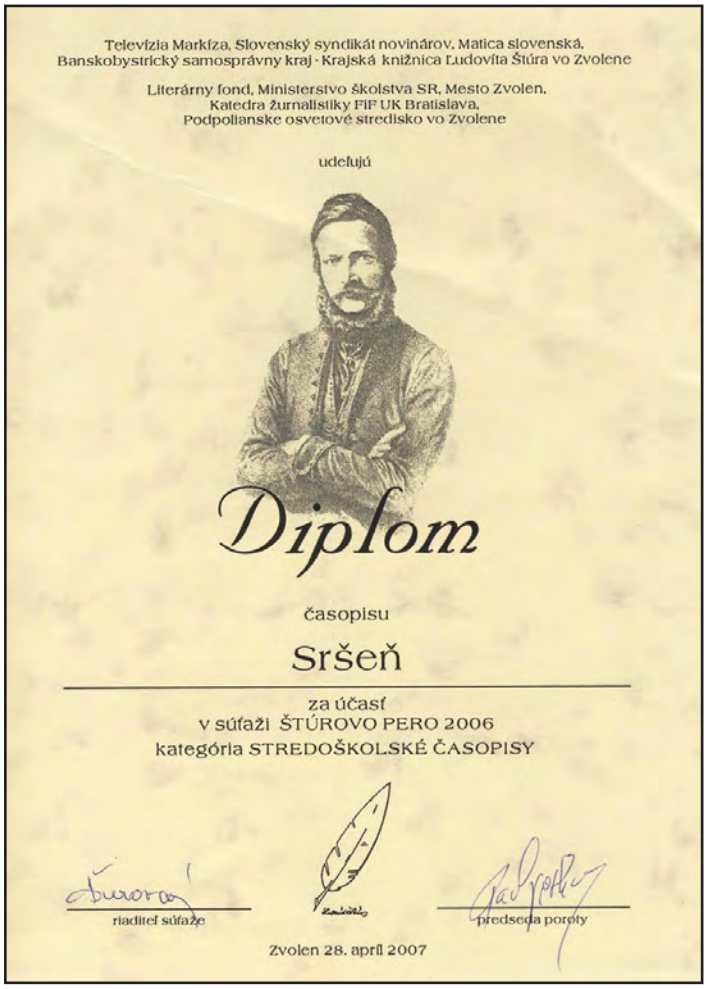

Televízia Markíza, Slovenský syndikát novinárov, Matica slovenská,
Banskobystrický samosprávny kraj - Krajská knižnica Ľudovíta Štúra vo Zvolene

Literárny fond, Ministerstvo školstva SR, Mesto Zvolen,
Katedra žurnalistiky FiF UK Bratislava,
Podpoľanské osvetové stredisko vo Zvolene

udeľujú

Diplom

časopisu

Sršeň

za účasť
v súťaži ŠTÚROVO PERO 2006
kategória STREDOŠKOLSKÉ ČASOPISY

riaditeľ súťaže

predseda poroty

Zvolen 28. apríl 2007

Sršeň - študentský časopis OA Rožňava

Šéfredaktorka:
Lea Szabóová

Redaktorky:
Renka, Maťa, Janka
Andrea, Včelička,
Kvietok, Iva, Lea

Grafická úprava:
Ing. Juraj Valko Krišťák

Jazyková úprava:
Mgr. Anna Sappanošová

Adresa redakcie:
Obchodná akadémia, Ul. akad. Hronca 8, 048 01 Rožňava